

Az ungvári viszály

(Saját tudósítónktól.) A legutóbbi hitközségi választás alkalmából a Grünwald- és a cionista párt egyúttal kivívták a győzelmet. Az ungvári *chaszidís klauz* tagjai, a hitközség vallásos részének főcsoportja aggodalommal néz a hitközség új vezetőségének működése elé és erre minden oka megvan az utóbbi napok eseményei miatt. Félünnep szombatján az új elnökök bemutatkozó látogatást tettek a főrabbinál, egyben előadták programjukat is. A főrabbi — valószínűleg tudatában annak, hogy a választás eredménye a Grünwald párt és a cionisták paktumának tudható be, melynél a hitközség vezetése a cionistáknak lett nagyrészt biztosítva — választásában kijelentette, hogy az elmondottak ellen semmi kifogása, azonban figyelmeztetni kívánja az új vezetőséget, hogy a hitközség pénz-

ből vagy helyiségeiből a cionisták részére semmit nem adhatnak. Ezen kijelentés miatt egy ungvári cionista lapban támadó és sértő cikk jelent meg a főrabbi ellen egy újonnan választott bizottsági tag tollából, ami miatt a chászidok levelet intéztek az új hitközségi elnökhöz, melyben kérték, hogy a főrabbinak teljes elégtételt szolgáltatassanak és ezen cionistát a hitközség vezetőségéből zárják ki. Ez nem történt meg kellő módon, ami miatt roppant fel vannak háborodva, mert úgy látják, hogy a hitközség új vezetőségét a főrabbi és a hitközség vallásos tagjaival szemben ellenséges szándék vezérli és különösen, mert a Grünwald párt a vezetést teljesen a cionistáknak és vallástalanoknak engedte át.

A választás ellen egyébiránt petíciót nyújtottak be.

Béke Dunaszerdahelyen (?)

cím alatt közölte a *Zs. U.* a múlt heti számában az itteni hitközségi választásról szóló híradást. Az én figyelmemet ezen tudósításból lekötötte az a bizonyos kérdőjeleske, amit a szerkesztőség hamiskásan a cím mellé odaszúrt. Sietek kijelenteni, hogy e miatt — sajnos — nem bocsátkozhatom vitába, már csak azért sem, mert talán nem tudnám egyelőre elosztani a szerkesztőség szkepticizmusát. S éppen ez fáj nekem a legjobban, mert mint németül mondják: *mit Wahrheit darf man einen nicht schelten...*

A Szerkesztő úr már többször volt szíves nekem alkalmat adni, nézetemet a *Zs. U.*-ban kifejejteni, engedje meg most is, hogy foglalkozzam a helybeli állapotokkal. Teszem ezt csupán azért, mivel esetünk, mely tipikus jelenségnek mondható, most már — remélhetőleg — a liquidálás stádiumába került s okulásul szolgálhat sok más hitközségnek, ahol még maradt valami megmenteni való.

A kicsinyes okokból keletkezett és később megmenő viszályok lerombolták a hitközség tekintélyét, úgy hogy hitközsé-

günk nevének hallatára, — szálam és megvetéssel vegyes mosolyra húzódtak a távoli szemlélők ajkai; az egykor példás hírű hitközség lezűllött: *csedek jölin bo v'attó m'racchim* — így nyilatkozott felele mindenki.

Az embernek három útja van a helyes cselekedet felé, — mondja a bölcs. Először az *elmélkedés* ez a legnemesebb. Másodsor az *utánzás* ez a legkönnyebb. Harmadsor a *tapasztalat* ez a legkeservebb. Annyi megállapítható már most, hogy Dunaszerdahely a legkeservebb utat választotta. Évekig tartó, test-lelket ölé meddő testvérharc árán jutott el a tapasztalat azon fokáig, melynél megállapította, hogy a küzdelem a teljes anyagi és erkölcsi romlásba vitte őt. Mind ezt egy kis *elmélkedéssel* már évekket előbb tudhatta, felismerhette volna; nem is kellett hozzá túlnagy előrelátás. Ámde nem tudott felülemelkedni a kicsinyiségek fölé s magasabb erkölcsi szemszögből megítélni a helyzetet, inkább harcolt végkimerülésig — lehetetlen célokért. Pedig minden reáisan gondolkodó embernek

fel kellett volna állítani az eredmény-számlát s megállapítani, hogy mit áldozott és mit kapott érte egyik vagy másik csoport. Az eredmény nagyon sivár; a hozott áldozat több mint egy millió korona nyomasztó adósság formájában mutatkozik, a kapott ellenérték pedig, sajnos, egyetlen — nullával.

Tudatában vagyok annak, hogy súlyos feladatot vállaltam magamra az anyagi-erkölcsileg lezűllött hitközség ügyének intézésével. Mindamellett merem remélni, hogy erős akarattal, kitartó munkával és *fültételezve hogy az egész hitközségben immár felülkerekedik a józan belátás*, sikerülni fog hitközségünket a konszolidáció útjára vezetni. Elhatározásomra nem utolsó sorban döntő befolyással volt az országos központi iroda vezetőinek személyes felkérése, s akik az újraépítési munkámhoz s a mult likvidálásához közreműködésükkel biztosítottak. Én munkatársaimmal együtt óvatosan, de tervszerűen haladok. Engem nem vezet holmi hiúság vagy szereplési vágy, egyedül a hitközségi és a hamisítatlan vallási érdekek megvédését tartom szem előtt s így remélhető, hogy sikerülni fog igazi, tartós békét teremteni!

Büschitz Lázár (D.-Szerdahely)

Egyéb szlovákiai hírek

A homonnai konferencia

A kelet-szlovákiai Aguda-ijfuság április 23-án Homonnán tartotta második országos konferenciáját. A konferencia 3 ülés keretében folyt le. Fried Ármin (Homonna) üdvözölte a gyűlékezést, Weisz Miksa (Pozsony) a bratislavai központ nevében, Goldfinger Vilmos a kelet-szlovákiai csoport megbízásából, Braun-Fränkel, a ruszinszkói csoport nevében mondtak üdvözlő beszédeket. Referátumokat tartottak: Reiner Lipót (Presov), Rand Zoltán, Kohn Mose, Grossmann J. (Mezőlaborc), Thaler Hermann (Sztropkó). A referátumok felölelték a szervezés, a nevelés, a palesztinai kérdés, az agudai sajtó, a nőnevelés problémáit. A konferencián képviseltették magukat a következő községek: Eperjes, Bárta, Kassa, Sztropkó, Mezőlaborc, Nagymihály, Varannó, Huszt, Sebes, Terebes, Késmárk.

Vallásos önrzet

(Részlet egy levélből.)

— Mult szombaton Bratislavában voltam, ahol nagy szellemi élményben volt részem. Délután a Torna-utcai templomban imádkoztam, hol Unsorfer Salamon rabbi tartja homiletikai perek-előadását. Pompás szónok, aki a templomot megtöltő nagyközönséget mindvégig feszült figyelemben tudja tartani. Pathosz, észszerű meggyőződés, vallásos önrzet egyesül előadásában.

Hegedüs és Wolff

A németországi forrongó események hatása alatt egy jelentős társadalmi egyesülésben a jobboldali politika egyik vezére, Wolff Károly, a mult héten harcias beszédet tartott, amelyben kikelt a gettószelem ellen. Azt mondta róla, hogy kigúnyolja a magyar nemzet hagyományait, beszennyezi irodalmát, megrontja családi életét. Említette továbbá, hogy a pénzintézeteket is alá kell rendelni a nemzeti öntudatnak. Hangsúlyozta, hogy a vallást tiszteli, csak a gettószelem fölényeskedése ellen kel ki.

Ugyanakkor egy református templomban lelkesült prédikációt tartott dr. Hegedüs Lóránt volt pénzügyminiszter, amely abban csendült ki, hogy

nem lehet igazi hitű keresztény, aki akár tettel, akár szándékkal a zsidóság ellen tör.

A mai viszonyok szomorúsága mellett Hegedüs Lóránt gyönyörű szavainak sajnos nem tulajdoníthatunk annyi fontosságot, mint Wolff Károly kirohanásainak. A volt pénzügyminiszter csak idealista elméleti fejtegetést nyújt csupán, ellenben a gettószelem elleni harci riadó megfújója hatalmas ur, akinek háta mögött nagy tabor van. Ez a riadó mindenestre azt mutatja, hogy a németországi események rendkívül tetszenek neki. Jól tudjuk, hogy amit ő gettószelemnek nevez, az egy megkonstruált valami, amit azért konstruálnak meg, hogy rá lehessen kenni minden rosszat. A gettó közel kétévezredes zsidó szenvedésnek színhelye. Gettóban szenvedtek vértanuhalált, megszégyenítést, a mi elődeink, s a szoltáros szavaival mondták: „Kol zajs boásznu... — mindez ért bennünket s nem felejtettünk el s nem szegtük meg a veled való szövetséget”. A gettó üldözött páriája a vallás erejével, a Tóra tanulásával összehasonlíthatatlan felül-emelkedett az összes üldözötti szellemi és erkölcsi szintje fölé. A gettónak szelleme az, hogy az évezredes hagyományokat tisztelni kell, minden vallást becsülni kell, mert „chaszidé imajsz hoajlom jés lohem célek fajlom habó — a nem-zsidó jámboroknak is részük van a tulvilági üdvösségben” tanítja a zsidóság. Az irodalmi dekadencia nem gettószelem.

mert ezt a gettóból kikerült zsidók egy része a nem-zsidó környezetből sajátította el. A gettószelem nem a családi tisztaság destrualása, ellenkezőleg: a családi élet szentségének megóvása, az európai kultúra nyomán járó lazasággal ellentétben. Mindezt hiába prédikáljuk, mert a gyűlölet nem győzti meg magát. Kitalál egy gettószelemet s azután ilyen harci jelszó alatt megostromolja a — pénzintézeteket. Pedig, ami a zsidók kezén levő pénz illeti, az már jóval alatta van a magyarországi numerus klauzus arányának. Gettószelemet mondanak s értik azt a pár száz zsidót, akinek még valami gazdasági pozíciója van. Ép ezért nem vesszük komolyan azt a sokat hangoztatott distinkciót, hogy ők nem a vallást bántják, hanem a gettószelemet;

ugy is szokák mondani: nem a vallás a baj, hanem a faj, Nem, ez félrevezetés. A vallás megbántását szégyellik bevallani, hisz utóvégre a keresztény vallás is a zsidóságból ered s ha nem árt nekik, miért ne legyenek finom lelkűek? A vallásos zsidóról, aki megtartja a vallási hagyományokat, azt mondják: idegen test, elkülönödik. A nem vallásos zsidóról, aki velük eszik-iszik, mulat, összeházasodik velük, azt mondják; a gettószelem szűltte, prepotens, romboló. Minden szó, minden frázis, csak takaró a zsidóság megjelhetésének lehetetlenné tételére. Ez a reális törekvés, amely felé sokkal erőteljesebben indulnak, semhogy a Hegedüs-féle szép szavak feltartóztathatják őket. Feltartóztatni őket csak a Mindenható kegyelme fogja. Vallásos érzésünk mélységében óhajtuk, hogy a jövendő magyar élet ritmusának ne Wolff legyen a — hegedőse.

A jesivai ifjuság elhelyezkedése

Bratislavából írják: Benedikt Fülöp már hosszabb idő óta propagandát folytat a jesivai ifjuság elhelyezkedése kérdésében. Ebben az ügyben az ő elnöklése alatt a napokban bizottság tárgyalta a problémát. A megbeszélés folyamán több életrevaló ötlet s terv vetődött fel. Katz Lázár bornyagykereskedő szerint csak oly gyárosok és manipulánsok kaphassanak hechsert, akik kizárólag jesivából kikerült alkalmazottakat foglalkoztatnak. Ha ezt az indítványt keresztülvinnék a bornál, peszachi cikkeknél, csokoládénál, — igen sok volt böcher található elhelyezkedést. Grosinger Mór szerint okvetlenül

ját tapasztalatai alapján állíthatja, hogy elárúsításnál a volt jesivabócherokat igen jól lehet használni. Schönfeld Mór rátereli a figyelmet egynéhány iparágra, amely még jelenleg is életképes. Az ő tapasztalatai szerint a bócherok a műhelyekben is beválnak. Kaiser Efrájim azt indítványozta, hogy pályaválasztási tanácsot alakítsanak, amely minden jelentkezőt megvizsgál s tehetsége, hajlama és kedve szerint tereli a neki való pályára. Amikor az orth. tanítóképzőt illeti, egyelőre meg kellene elégedni azzal, hogy a bizottság támogatásával s felügyelete alatt egyesek állami iskolában szerezhessenek tanítói oklevelet.

szükséges a fiatalágot a földmunkára s a mezőgazdaság felé terelni,

mert a mai viszonyok mellett ez sokkal biztosabb — bár szerény — megélhetést nyújtó, mint az ügynökösödés. Fürst Márk azt hangoztatja, hogy sok jesivabócher elhelyezkedést találhatna, ha orthodox tanítóképző intézetet állítanának fel, mivel most Szlovákiában nagyon keresik a tanítókat. A felállítandó intézet költségeit könnyen lehetne fedezni, ha a gyárosoknak óriási jövedelmet biztosító peszachi cikkeknél célszerű finansziális politikát folytatnának. Kohn Vilmos sa-

SCHÜCK JENŐ orth. fiuinternátusa
Budapest, VII., Kerlész u. 32.
Szeretetteljes gondozás
Elsőrendű referenciák
Mérésékelt árak. Prospektus.

Butorok: kombinált szekrények, rekamierek, hangulat-lámpák, hálók, ebédlok, uriszobák, konyha- és előszoba-butorok, kártpitosárak nagy választékban

RENNER TESTVÉREK butornagykereskedők VI., Nagymező-u. 31
Szombaton zárva. Fizetési kedvezmény. Fiókküzet: Nádor-utca 21.

Olcsó árak.

Parókák divatos, izléses
hullámos hajból csak
PIECHNIK ÉS MECHTL-nél
Budapest, IV., Váci-utca 18. Mérsékelt árak!

